

Kr. Johansen: Det var allerede i September 1939, vi vedtog den første Lov om Afgift paa Formaling af Hvede for derved at tilvejebringe det nødvendige Beløb til at holde Rugbrødsprisen nede, saa at man kunde undgaa den Stigning, der ellers vilde være kommet. Denne Afgift er senere forhøjet til 5 Kr. 80 Øre, og da det heller ikke slog til, er der yderligere bevilget direkte Statstilskud. Nu er Stillingen jo den, at der sikkert ikke i ret stor Udstrækning kan regnes med Afgiften paa Formaling af Hvede. Det er muligt, at den kan indbringe en Del. Ministeren kunde ikke sige, og vi andre kan endnu mindre, hvor meget det vil blive, men man maa sikkert regne med, at det bliver Staten, der kommer til i det allervæsentligste at bære den Udgift, der bliver Tale om, og det bliver et ikke helt ringe Beløb. Efter min Opfattelse er det imidlertid saa betydningsfuldt, at Rugbrødsprisen holdes nede, at jeg tror, det er rigtigt, at det til dette Formaal nødvendige Beløb skaffes til Veje. Det er betydningsfuldt, ikke alene fordi Rugbrødet er et vigtigt Næringsmiddel, der spiller en stor Rolle navnlig i de mindre Hjem, men ogsaa fordi det har en vis Virkning paa Stemningen ude i Landet, at man netop paa det Omraade undgaar Forhøjelse af Prisen, saa vidt det i det hele taget er muligt.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Nielsen Mann: Mit Parti er enigt i, at Rugbrødsprisen under de nuværende Forhold ikke bør stige, og vi kan derfor give vor Tilslutning til Lovforslaget, som jeg anbefaler til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Axel B. Lange: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag. Det er ganske vist store Beløb, der her er Tale om, og man kan vel sige om Forslaget, at det kun i mindre Grad er en Afgift paa Hvede, det drejer sig om, men i langt højere Grad et Statstilskud for at holde Rugbrødsprisen nede; men da ogsaa vi finder det meget vigtigt at holde den nugældende Rugbrødspris, kan jeg give Forslaget min Anbefaling.

Oluf Johansen: Med stor Glæde hilser vi det foreliggende Forslags Fremsættelse, og vi medvirker gerne til dets Gennemførelse. Det daglige Brød er jo en saadan Nødvendighed for Befolkningen, at det er vigtigt at holde Priserne nede paa et rimeligt

Niveau, og paa Baggrund af, at der er andre Ting, der stiger og er steget, er der maaske saa meget mere Grund til stadig at forfølge dette Formaal. Jeg tænker blandt andet paa, at vi staar foran en betydelig Kartoffelhøst, og jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om Regeringen har Opmærksomheden henvendt paa den prismæssige Udvikling paa dette Omraade.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker for den enstemmige Tilslutning til Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen rettede det Spørgsmaal til mig, om Regeringen havde Opmærksomheden henvendt paa Kartoffelpriserne. Jeg ved, at Kartoffelhøsten er saa lovende, at det har givet sig Udslag i, at Priserne for Tiden er 1 eller 2 Kr. lavere end i Fjor, saa der er jo derfor ingen særlig Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa det Spørgsmaal, men naturligvis følger Regeringen Udviklingen paa dette Omraade saavel som paa andre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Punkt 2 paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsgaranti mod Tab ved Saaning af Hvede i Efteraaret 1942.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2181).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Begrundelsen for det foreliggende Forslag ligger i, at Hvededyrkingen herhjemme er gaaet overordentlig stærkt tilbage i de senere Aar. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget redegjort for den Tilbagegang, der som Følge af de haarde Vintre, vi har haft, er foregaaet i de sidste 3—4 Aar. Jeg skal ikke gaa i Einzelheder, men kun anføre det, der staar i Bemærkningerne om Høstudbyttet, nemlig at Høstudbyttet af Hvede i 1939 var 419 200 t, og at det i 1940 og i 1941 gik ned til ca. 190 000 t aarlig, men at det i 1942 — saa vidt Statistisk Departement kan skønne i Øjeblikket — gaar helt ned til 14 000 t ren Hvede.